

nogen Misforstaaelse tilstede med Hensyn til den hele Sag. Vi have hidtil haft Højskolen; Chefen for Højskolen blev i Reglen søgt blandt Majorerne, men i ethvert Fald blev han, naar han blev udnævnt til Chef for Højskolen, udnævnt til Oberstlieutenant, hvis han ikke var det iforveien, og som Oberstlieutenant havde han en Indtægt af henved 3,000 Rb. Naar vi tage den nuværende Chef, saa er den Indtægt, hvorefter hans personlige Tillæg beregnes, anslaaet til 2,850 Rb., men i Virkeligheden er hans Indtægt henved 3,000 Rb., fordi, som det høie Thing bekjendt, en Fourageration erstattes med kun 100 Rb., medens den er meget mere værd, og Staldrumsgodtgjørelse m. m. er falden bort; kort sagt, hans Indtægter vare i Virkeligheden omtrent 3,000 Rb., men hans personlige Tillæg beregnes af et Beløb af 2,850 Rb. Det vil dog nu vistnok indrømmes, at Betydningen af den Post, som Chefen for Officereskolen beklæder, er større end Højskolens Chefpost; det er en mere omfattende og langt mere anstrengende Virksomhed, der paaligger Chefen for Officereskolen, end den, der tidligere paalag Chefen for Højskolen. Jeg troer nu, at det har været gennemgaaende ved Behandlingen af Lønningsloven, at man ikke har villet nedsætte Indtægterne for de samme Bestillinger, naar deres Omraade ikke blev væsentligt formindret, men her er Bestillingens Omraade overmaade meget forøget, og dog er Indtægten, som er forbunden med dette Embede, saafremt intet Bestillingstillæg gives, sunken ned med omtrent 800 Rb. Naar nu en Chef for Officereskolen hører til den yngste Lønningsklasse af Oberster, er hans Indtægt 2,200 Rb., hvilket er omtrent 800 Rb. mindre, end vi pleiede at give Chefen for Højskolen. Jeg troer ikke, at det er correct eller overensstemmende med Thingets Tanke, at naar en Bestilling er saa vigtig, saa omfattende og anstrengende som denne, man da troer at tjene det paagældende Institut ved saa bethdeligt at nedsætte Indtægten for Chefen. Forholdet er dette, at Chefen for Højskolen havde en Indtægt af henved 3,000 Rb., og naar nu Chefen for Officereskolen, som det blev antydet, skal søges mellem Capitainerne, vil Gagen for en saadan være 2,200

Rb., altsaa langt mindre, end Chefen for Højskolen havde. Dette kan jeg paa ingen Maade tilraade, thi denne Indtægt staaer ikke i noget Forhold til Embedets Betydning eller til andre lignende Lønninger. Derfor det Forslag, der foreligger, om at flytte Officereskolen og i Forbindelse dermed Elevskolen til Frederiksberg Slot, vedtages, vil Chefen for Officereskolen blive Højskolecommanderende der paa Stedet, og da Chefen for Elevskolen rimeligviis ogsaa vil komme til at boe der, vil denne komme til som underordnet Officer at staae under Chefen for Officereskolen. Men Chefen for Elevskolen, af hvem der ganske vist langtfra fordres de Egenstaber som af Chefen for Officereskolen, vil have en Indtægt af 2,100 Rb., og hele Forskjellen mellem Gagen for Chefen for Elevskolen, der er en blot og bar Underofficereskole, og for Chefen for det andet meget omfattende Institut bliver saaledes kun 100 Rb. Dette staaer ikke i Forhold til Sagens Betydning, men i et strigende Misforhold til, hvad vi gjorde for Chefen for Højskolen i Anerkjendelse af, at Videnskabeligheden har sine Krav. Det er dette Misforhold, som jeg foreslaaer afhjulpet ved et Bestillingstillæg af 400 Rb., og jeg maa fremdeles i Navnet af dette vigtige Institut ret meget anbefale dette Forslag. Derved, at dette Forslag vedtages, hvad jeg haaber, vil den tidligere Bestemmelse i Loven, som den foreligger fra 2den Behandling, bortfalde. Der staaer nemlig i 1ste Stykke af § 1, at Chefen for Officereskolen erholder Friholig paa Skolen, og denne Bestemmelse maa jeg tilraade at lade udgaae. For det Første har man ingen Friholig at give denne Officer; der existerer ingen Tjenestebolig for Dieblirket, som man kan give ham. Vi maatte altsaa give ham Erstatning i Penge, men dette forekommer mig ikke rigtigt, fordi Tjenestebolig paa Skolen, hvorsfor Vedkommende intet Afdrag lider, ikke bør betragtes som en Forøgelse i hans Indtægt, da den alene gives for Tjenestens Styld. At lægge en Mand ind i en Tjenestebolig, skeer ikke for at fornøje ham; tværtimod kan det meget vel være, at det strider mod hans Tilbøielighed og Interesse. Naar f. Ex. en Mand ønsker, at boe stille og roligt og tvinges til at boe paa en Caserne, er det slet ikke nogen Behagelighed,